

10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Η' ΛΟΥΚΑ)

Όλυμπά, Τετρίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.): Όρέστου μάρτυρος τοῦ Τυανέως (†304), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἦχος γ', ἐωθινὸν θ'

*

ΤΥΠΙΚΟΝ – ΔΙΠΤΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Σελίδες 307 - 308

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Η' ΛΟΥΚΑ). Όλυμπά, Τετρίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.): Όρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως (†304), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924). Ἦχος γ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ': Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες, Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀσπὸρος ἐκ θεοῦ Πνεύματος». Ἀπολυτικά «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσουκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῆ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4' ἀπὸ γ' καὶ ε' φῶδες ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημὸι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσοδὸν» (βλέπε 8 Νοεμβρίου): «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενὴς... τὰ ιερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένον, δέσποτα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν σὸν υἱὸν ὡς ἔβλεψας».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἐωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, ἀπολυτικά «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κ' ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν» (Γαλ. α' 11-19): Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἡ' Λουκά, «Νομὸς τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37). «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

*

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀσπὸρος ἐκ θεοῦ Πνεύματος». Ἀπολυτικά «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστῃς ἀναγινώσκων τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, λέγων οὕτω:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν.

Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ´) Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός), τοῦ τιμίῳ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος γ´

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἰστώμεν Στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνά μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσομεν»..

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστῷ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήρη-

ται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῦς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἔτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθῆτω τὰ ὄτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Στιχηρὰ προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου Γ'.

Τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθά, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐξωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἰλικύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τούτοις Ἔραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἱκετεῦντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι· ὧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος γ'. Ὅμοια.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅρεστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἦν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου σοφέ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὅρεστα ἔνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάζαντα. Διό, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

*

Εἰσοδος - Επιλυχνίος Εὐχαριστία

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Εἴσοδος: Ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος ὑψώνει τὸ θυμιατὸ καὶ λέγει

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλυχνίον εὐχαριστίαν χῆμα· Ἐὰν δὲ εἰσοδεῖται ὁ δὸς ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλυχνίον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

*

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκειμένον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῷ **Σαββάτῳ** ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 129 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (αβ' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (αβ' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (αβ' 1)

*

Αἰ Δεησεις - Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό: «Καταξίωσον, Κύριε» Τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ διάκονος ἐξελθὼν καὶ σταῆς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει τὴν ἐκτενὴ δέησιν, τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος ἐν ἐκάστη δέησει τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἅπαξ. Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός).

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερῶν, Ἱερομονάχων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδιμῶν κτιτόρων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου (ἢ τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ α' χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ,

κοπιώντων, ψαλλόντων και ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα και πλούσιον ἔλεος.

Ὁ α΄ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ὑπαξ)

Ὁ α΄ ἱερέας λέγει τὴν· **ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων και ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου· και τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς και ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος.

«Ἐκφώνως»·

Ὅτι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β΄ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, και αἰνετὸν και δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοὶ, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δεήσιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηκικὴν και ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός εἰς ἐκάστην δεήσιν· Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην και ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν και τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ και συμφέροντα ταῖς ψυχῆς ἡμῶν και εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ και μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηκικά, και καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ χορός· Σοὶ, Κύριε.

Ὁ ἱερέας· Ὅτι ἀγαθὸς και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερέας· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Και τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ χορός· Σοὶ, Κύριε.

Ὁ ἱερέας τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, και καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδεδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου και ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ και φιλοανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐθέναι, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, και τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὐδὲ διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, και κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, και τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, και διαλογισμῶν ματαίων, και ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

«Ἐκφώνως»· τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον και δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ·

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ΄.

*

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, και τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύννας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλόανθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν και περιεζώσατο. (Ψαλμ. 4β' 1).

Ἦ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, και τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρως τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 4β' 1)

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, και στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν ἄδη δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, και τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 46' 5).

Ἴνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνειληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα· σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

*

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ.. Καὶ νῦν..

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

*

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλοανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία

ὁ διάκονος λέγει· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Εἶτα ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης·

**Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ
Ἁγιε Εὐλόγησον.**

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν **Χριστὸς** ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

*

φορές το «Ἀλληλοῦϊα», το εκκλησιαστικό τυπικό είναι αυστηρό, και οι πιστοί δεν πρέπει να κάνουν το σταυρό τους...

Η Συντέλεια του κόσμου θα διαρκέσει όσο κρατάει ο Εξάψαλμος, λίγα λεπτά. Την ώρα που θα κρινόμαστε, στον Ουρανό θα ψέλνουν τον Εξάψαλμο, οι Ἄγγελοι... Όλοι οι άνθρωποι, που θα ζουν εκείνη τη στιγμή, θα βιώσουν τον θάνατο ακαριαία και αμέσως μετά θα αναστηθούν.

Ο Κύριος θα κρατά το Βιβλίο της Ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - δηλώνει ότι δεν υπάρχει Έλεος, στη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ στο Τέμπλο, είναι κλειστό το βιβλίο, που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε Έλεος.

*

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 53 – 62

*

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελεθῶν συνεχίζει τὴν ἀναγνώσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

*

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. **(τρίς)**
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. **(δίς)**

Ψαλμὸς γ' (3). 6^{ος}

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37). 5^{ος}

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσασιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὄστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴσασιν ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἔκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστα μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62). 4^{ος}

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πύργου ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

Ψαλμὸς πς' (87). 3^{ος}

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερῖμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Και πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102). 2^ο

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οικτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἵτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμην.

Ἀνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ἵτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Και πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142). 1^ο

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἵτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. **(τρίς) Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε Δόξα Σοι**

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεινός)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ζῆράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἐνορίας καὶ πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας **(Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς)** μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ (ὅπως στον Εσπερινόν)

Ἦχος γ'. Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 63

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμννάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ.. Καὶ νῦν..

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τὴ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας **(Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

*

Εἰδικὰ στον Ὅρθρο τῆς Κυριακῆς, τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τοῦ Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ) προηοῦνται τῶν ἀντίστοιχων προσόμοιων Καθισμάτων τοῦ Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Μηναία). Ἐτσι, ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς παίρνει πάντα τὰ προσόμοια Καθίσματα τῆς ἀπὸ τὸν Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ), ὄχι μόνο ὅταν συμπίπτει με εορτές, ποὺ ἔχουν Ἀκολουθίες εἰς δ', ἢ εἰς στ', ἀλλὰ, ἀκόμη, καὶ ὅταν συμπίπτει με εορτές, ποὺ ἔχουν Ἀκολουθία εἰς η', ἢ Ἀγρυπνία. Τα ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τοῦ Ὅρθρου τῆς Κυριακῆς καταλαμβάνονται μόνο ὅταν ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς συμπίπτει με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, ποὺ καταργεῖτετελεῖς τὸν Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου, ὅπως π.χ. τὰ Χριστούγεννα, τὰ Θεοφάνεια, καὶ ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτήρος).

*

Μετά την α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος β΄.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἐαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοᾷ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά την β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἐαυτὸν καταπλαγείς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὖς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.*

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ, μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι, διὸ καὶ εὐχαρίστως βοώμεν σοί. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

*

Ὡς Εὐλογητάρια, κατὰ μίαν γενικὴν ἔννοιαν, χαρακτηρίζονται οἱ ὕμνοι, ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ στίχο: «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου». Ἡ ψαλμωδία τῶν Ἀναστάσιμων Εὐλογητῶν τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς καταλιμπάνεται μόνο ἀν συμπέσει ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, ποὺ καταργεῖ τὴν τελείωσιν τῶν Εβδομαδιαίων Λειτουργικῶν Κύκλων ἀκόμη καὶ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ὅπως, π.χ. οἱ εορταεῖς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανίων, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, καὶ τῆς Υἱώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ). Στους καθ' ἡμέραν Ὁρθροὺς (ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς) δὲν ψάλλονται Εὐλογητάρια. Τα Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ψάλλονται στὴν ἀναστάσιμη Ἀγρυπνία τῆς Κυριακῆς. Ἐπίσης ψάλλονται καὶ στὸν Ὁρθρὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καθὼς καὶ στὸν Ὁρθρὸ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου).

*

[Μετά τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια] Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὄρων σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἐαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μαθήτριά, κερνᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶτ' * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγγέλου τρανώς * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογιζέσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἔλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῆ Εὐᾶ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θεὸς και ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοὶ ὁ Θεός. (ἐκ γ')

*Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.***

Ἐπι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα και δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

*

Ἡ Ὑπακοή εἶναι ἓνας σύντομος ἀναστάσιμος ὕμνος. Στὴν Παρακλητικὴ (Εβδομαδιαῖος Λειτουργικὸς Κύκλος) ὅλοι οἱ ἴχοι τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς ἔχουν τὴ δική τους Ὑπακοή, που βρίσκεται καταγεγραμμένη στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς (μετὰ ἀπὸ τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τῆς «β' στιχολογίας»). Οἱ Ὑπακοές τῶν οκτῶ (8) ἴχων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς βρίσκονται καταγεγραμμένες και στο Ὡρολόγιο το Μῆνα (μαζὶ με τὰ ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια και τὰ Θεοτοκία τους).

*

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῆ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος γ'.

Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, κάμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ και Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ και κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἄγιοι πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, και Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὔ χάρις και ζωὴ πάση τῆ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται και τῷ Λόγω.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 95.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· και γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (δις) (κε' 10)

Στίχ. α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (κε' 1)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

Στίχ. β'. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (κε' 3)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

*

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

*

Τὰ Εωθινὰ Εὐαγγέλια διαβάζονται ἀπὸ τὸν Ἱερέα, μέσα στο Ἅγιο Βῆμα και στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας διότι ἀναφέρονται πάντα στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ Ἱερέας εἶναι στὴν θέση τοῦ Ἀγγέλου, ἀλλὰ μετὰ και κατὰ τὴν ὥρα που ψάλλεται ὁ 50ος ψαλμὸς (μόνο κατὰ τὴς Κυριακῆς και συγκεκριμένα ὅταν ὁ (αριστερός) ψάλλης φτάνει στο "...ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας...") στέκεται στὴν μέση τῆς ἐκκλησίας για να προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Αὐτὴ ἡ στιγμή συμβολίζει τὴν στιγμή που ὁ Χριστὸς παρουσιάστηκε στους μαθητὲς του.

Τὰ Εωθινὰ Εὐαγγέλια εἶναι ἑνδεκα τον ἀριθμὸ και εἶναι οἱ ἑνδεκα εὐαγγελικὸς περικοπές, οἱ οποίες ἀναφέρονται στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου και τὴς εμφανίσεις Του στους μαθητὲς Του. Εἶναι κομμάτια και ἀπὸ τοὺς τέσσερις Εὐαγγελιστὲς και ἀναγιγνώσκονται με τὴ σειρά κάθε Κυριακῆ κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ πρεσβύτερος ὅταν διαβάζει τὸ εωθινὸ εὐαγγέλιο στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, πρέπει να ἐνδύεται «λευκὸ φαλόνιο», ὅπως τὸν «νεανίσκον καθημένον ἐν τοῖς δεξιῶς περιβεβλημένον στολὴν λευκή». «Ὁ νεανίσκος» εἶναι ἄγγελος, σύμφωνα με γνώμη τῶν πατέρων και ἐρμηνευτῶν. Ἐτσι τονίζεται και ἐκφράζεται δια τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ συμβολικὴ παρουσία του ἱερέως, ὡς «αγγέλου» ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνη.

«ἐν λευκοῖς ματοῖσις», για τὸ φωτεινὸ τῆς φύσεως και τὸ χαροποιὸ τῆς εἰδήσεως

*

Ὁ διάκονος: **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς: **Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...**

Σταθερὸν Προκειμένον ὀρθρου. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος: **Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: **Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.**

Ὁ ἱερεὺς: **Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: **Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Ὁ διάκονος: **Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Ἐωθινὸν θ' (κ' 19-31).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Ὀῦσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκεῖνη τῆ μιᾶ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς: **Εἰρήνη ὑμῖν.** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν: **Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατήτε, κεκράτηνται.** Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί: Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς: **Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν: **Εἰρήνη ὑμῖν.** Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ: **Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.** Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: **Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.** Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστευσθε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

*

Ὁ χορός: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

*

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ. Είναι ο γνωστός σε όλους 50ος Ψαλμός («Ελέησόν με ο Θεός...»), που, σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, γράφτηκε από τον Προφητάνακτα Δαβίδ σε ένδειξη μετανόιας για το διπλό του αμάρτημα (δηλαδή, τα αμαρτήματα της δολοφονίας του στρατηγού Ουρία, και της μοιχείας με τη σύζυγο του Ουρία, τη Βηρσαβεέ). Ο 50ος ψαλμός, ως ψαλμός μετανόιας, θεωρείται, όχι άδικα, ως ένας από τους ωραιότερους και σπουδαιότερους ψαλμούς, για αυτό και διαβάζεται μέσα στη λατρεία της Εκκλησίας περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο ψαλμό (περίπου 10 φορές την ημέρα). Στις αναστάσιμες Αγρυπνίες της Κυριακής ο 50ος ψαλμός ψάλλεται αντιφωνικά από τους δύο (2) χορούς, ενώ, κατά την ώρα της ψαλμωδίας του, γίνεται η προσκύνηση του Ιερού Ευαγγελίου (Λειτουργικό Ευαγγέλιο). Στις Αγρυπνίες των εορτών του Ετήσιου Λειτουργικού Κύκλου ο 50ος ψαλμός δεν ψάλλεται, αλλά απλά

*

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμῶν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον. **Ἦχος β'**

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῶνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλλομένου τοῦ «Ἴδου» γίνεται ἡ εἴσοδος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * **καὶ μέγα ἔλεος.**

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίας τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματοργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματοργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαλαμάπου καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰσακίμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων **ἱκετευόμεν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

Ἱερεὺς: Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

*

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιῖου ἀνά 4' ἀπὸ γ' καὶ ζ' φῶδης ὡς εἴθισται.

*

Οἱ Κανόνες ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότερα μέρη, ποὺ ὀνομάζονται φῶδες. Ἐνας Κανόνας μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ ἐννέα (9) φῶδες. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φῶδες τοῦ Κανόνα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕναν (1) εἰρμὸ καὶ ἀπὸ τὰ Τροπάρια, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ εἰρμὸς εἶναι ἕνας σύντομος ὕμνος, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μουσικὸ καὶ μετρικὸ πρότυπο ὅλων τῶν Τροπάριων τῆς φῶδης. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φῶδες τοῦ Κανόνα περιέχει, συνήθως, ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ πέντε (5) Τροπάρια, τὸ τελευταῖο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι Θεοτοκίον.

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἐξῆς τοπικὴ τάξη: ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' φῶδὴ τῶν Κανόνων. Πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριον τοῦ εἰρμοῦ προτάσσεται στίχος, ὅπως «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» γιὰ τὸν Ἀναστάσιμον κανόνα ἢ «Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» γιὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων ἢ «Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» γιὰ τὰ Θεοτοκία, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπαραίτητα πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου δὲν ψάλλονται διαδοχικὰ (δηλαδή, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο), ἀλλὰ τμηματικὰ ἀνά φῶδὴ ψάλλεται, δηλαδή, ἡ α' φῶδὴ ὅλων τῶν Κανόνων, καί, ἐν συνεχείᾳ, ψάλλεται ἡ γ' φῶδὴ ὅλων τῶν Κανόνων τῆς ἀκολουθίας. Ἄν γιὰ παράδειγμα τὸ τοπικὸ ὀρίζει ὅτι πρέπει νὰ ψαλοῦν 2 κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου, διαβάζουμε πρῶτα τὴν α' φῶδὴ τοῦ Ἀναστασίμου κανόνα ἔπειτα τὴν α' φῶδὴ ἀπὸ τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου (δὲν λησμονοῦμε νὰ προτάσσουμε τὸν ἀνάλογο στίχο) καὶ ἔπειτα ἡ γ' φῶδὴ τοῦ Ἀναστασίμου καὶ μετὰ ἡ γ' φῶδὴ τοῦ κανόνα τοῦ Ἁγίου κοκ.

*

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ τοπικὴ τάξη, νὰ ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' φῶδὴ τῶν Κανόνων.

*

ὁ Ἀναστάσιμος

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμὸς.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Θεηγόρους Μαθητὰς ὑμῶν συντόνας. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. ᾠχὸς α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐσοπτρα Θεοῦ φωτειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὄφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραστος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῆ, κυφορία Παρθένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς, Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους αἰνέσω.

Ῥδὴ α΄. ᾠχὸς β΄. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἐορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Δόξα.

Ὑπομονῆ, καὶ καρτερία διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἀψυχα ζόανα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκῆνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπλωθεῖσάν μου, ἠδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχὸς γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγόν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Ἀποστόλων. Ῥδὴ γ΄.

ᾠχὸς α΄. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οἱ λόγον ὡς λύχον νοητόν, προφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξε-
λήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος,
καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν
γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγό-
ροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Οἰκῆσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ
Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· ἐν-
τεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατε-
στρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκ-
κλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Υἰὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρό-
τερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα,
Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κη-
σασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον
Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
ρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον
τῆ τῶν λόγων σου δυναστεία, παμμάκαρ ἡ-
σχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅ-
γιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βί-
ος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς
πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πο-
λύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες, ὡς οὐκ ἔστιν
ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Δόξα.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία, κατέρρα-
ξας ἀνδρεία καὶ καρτερία· ὑψώθης δὲ πρὸς
Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλ-
λων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου
Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρα σου Θεομητορ, τὸν
Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ
τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενό-
μενον· διό σοι κράζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἅ-
χραντος, πλήν σου Δέσποινα.

*

*Εἶτα, συναπτή μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.*

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθόμεθα.*

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

*

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναιίου.

Κάθισμα. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην,
συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακρά-
ζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ
Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασά-
νου, εὐχαῖς ὑμῶν ρύσασθε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρι-
κῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω
δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμε-
νος, τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ρύσα-
σθαι κακῶν, Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑ-
μνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐ-
ξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστά-
σεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιη-
γήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῆ σῆ
πρεσβεία ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύ-
τρωσιν δώρησαι.

*

*Εἶτα, συναπτή μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.*

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.*

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Ῥπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

*

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

*

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίριμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, **τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.**

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, **τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.**

*

Συναξάριον.

Τῇ **Γ'** τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα **Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.**

Στίχ. Εἰς τὸν Ὀλυμπᾶν.

Λάμπας Ὀλυμπᾶς ἡλίου λαμπροῦ δίκην,
Ὀλυμπον οἰκεῖ σὺν Ἀποστόλοις ἅμα.

Εἰς τὸν Ῥοδίωνα.

Ῥόδον νοητὸν ὦν σαφῶς ὁ Ῥοδίων,
Ξίφει τρυγηθεὶς, πάλιν ἀνθεὶ ἐν πόλῳ.

Εἰς τὸν Ἐραστον.

Ἐρῶν Ἐραστος μανικῶς τοῦ Κυρίου,
Σύνεστιν αὐτῷ καὶ χαρὰν χαίρει ξένην.

Εἰς τὸν Σωσιπάτρον.

Ὁ Σωσιπάτρος πατρικὴν δεῖξας σχέσιν,
Πολλοὺς προσῆξε τῷ Θεῷ σεσωσμένους.

Εἰς τὸν Κουάρτον.

Ἄρτον Θεοῦ τὸν ζῶντα Κουάρτος θύων,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἔθυσσε λοιπὸν τῷ Λόγῳ.

Εἰς τὸν Τέρτιον.

Ῥπογραφεὺς σὺ τῶν λόγων τῶν τοῦ Παύλου,
Ἐγὼ δὲ σός, Τέρτιε, συγγραφεὺς νέος.

Εἰς τοὺς ἔξ ὁμοῦ.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμῶ λόγους,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτη βίον ἐξεπέρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος **Ὁρέστου.**

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἱππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν **Θεοστηρίκτου** τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν στήσας βάσιν,
Ἦντως θεοστήρικτος ἔργοις ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν **Νόννου** Ἐπισκόπου, τοῦ κατηγήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Στίχ. Ὁλος γέμων ἦν γνώσεως Θεοῦ Νόννος,
Εἰς καλὸν εἰδῶς καὶ τὰ χεῖρονα τρέπειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν **Μαρτίνου** Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὗ βραχὺς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος **Μίλου** Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσι μύσταις Μίλον,
Σφαγῆ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες **Καλλιόπιος καὶ Νῆρος** ξίφει τελειοῦνται, καὶ ὁ Ἅγιος Μάρτυς **Ἐρίων**, ζῶν ἐμβληθεὶς τῇ γῇ τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει τράχηλον, Καλλιόπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ῥπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θεοῦ κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κὰν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ἐρίων,
Ῥπὲρ τὸν Ἐρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος **Δημητριάνου**, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἀθλήσαντος κατὰ τῷ γ' αἰῶνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεόφωρου πατρὸς ἡμῶν **Ἀρσενίου τοῦ Καπαδόκου**, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,α'η'κδ' (1924).

Στίχ. Ἀσκήσει Ἀρσένιε Χριστὸν δοξάσας
Δόξης κατηξίωσαι τῆς ὑπὲρ λόγον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ
τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Οὐνίας.

Στίχ. Θεὸν τὸν Χριστὸν Ἐφραὶμ ὁμολογή-
σας,
Αὐτῷ ἠνώθη δι' ὄν ἔπαθε πλεῖστα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Μάρτυρος **Κωνσταντίνου** τοῦ Ἰβηρος.

Στίχ. Σὺν βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ Μάρτυς Ἰ-
βηρ,
Τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ συμβασιλεύει.

*Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡ-
μᾶς. Ἀμήν.*

*

*Με τὴν ὀνομασία καταβασίεις φέρονται ὕμνοι τῆς Ὀρθοδόξου
χριστιανικῆς ἐκκλησίας ποὺ ψάλλονται στὸν Ὅρθρο.*

*Ὄνομαζονται καταβασίεις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ παλαιὰ χρόνια,
οἱ ψάλτες κατέβαιναν ἀπὸ τὰ στασίδια τοὺς καὶ ἐψάλλον τοὺς
ὕμνους αὐτοὺς στὸ μέσο τοῦ Ναοῦ. Ἡ παλαιὰ αὐτὴ παράδοση,
δηλαδή το να ψάλλονται οἱ καταβασίεις στὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἔχει
σήμερα ἐκλείψει.*

*Οἱ καταβασίεις εἶναι οἱ εἰρμοὶ τῶν Κανόνων τῶν δεσποτικῶν καὶ
θεομητορικῶν εορτῶν. Ἐάν ψαλεῖ ολόκληρος ὁ Κανόνας, τότε
στὸ τέλος κάθε ὠδῆς ψάλλεται ζανά ὁ εἰρμός ὡς καταβασία. Ἄν
δὲν ψαλεῖ ολόκληρος ὁ κανόνας, τότε οἱ καταβασίεις ψάλλονται
ὅλες μαζί μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Συναξαρίου. Ἐάν δὲν ὑπάρχει
εορτὴ μπορεῖ νὰ παραλειφθοῦν ὅλες, ἐκτός δύο: τὴν 8ῃ
καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὸ Συναξάριον καὶ τὴν 9ῃ
καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὴν 9ῃ ὠδὴ τῆς Θεοτόκου.*

*

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Τῆς Θεοτόκου.

*Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμ-
βρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ
Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ
τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.*

*

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασι-
λίδι Μητρί * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ
θαύματα.

Ῥδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα
καὶ ἄφθονος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαν-
τας * πνευματικόν, στερέωσον * καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ σου * **στεφάνων δόξης ἀξίωσον.**

Ῥδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν * τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψί-
στου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐ-
κραύγαζε * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου *
* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν
μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε * σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

Ῥδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος *
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ῥδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες *
παρὰ τὸν κτίσαντα * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν *
ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον *
* Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος *
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμε-
νος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμέ-
νην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν * Τὸν Κύ-
ριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα Τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.**

*

*Μετὰ τὴν ἐκφώνηση τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως «Τὴν Θεοτόκον
καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ...», ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας
ψάλλεται στὸν ἦχο τῶν καταβασιῶν· ἔπεται ἡ θ' (ἐνάτη) ὠδὴ
τῶν καταβασιῶν. Ὅταν τὸ ὀρίζει τὸ τυπικὸ, σὲ δεσποτικὲς καὶ
θεομητορικὲς εορτὲς δὲν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα ἀλλὰ
ψάλλεται ὅλη ἡ ἐνάτη ὠδὴ.*

*

ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

***

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδο-
ξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν
ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καταβασία. Ὠδὴ θ'.

Καταβασία. Ὠδὴ θ'.

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * ἁγίων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱεράν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμμακάριστε * **Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.**

Εἶτα, συναπτή μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσηλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἐβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἅπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατείδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, **νῦν κηρύττοντας σῶζε.**

ΑΙΝΟΙ Ἦχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Στιχολογία τῶν Αἰνῶν, χάριν συντομίας, παραλείπεται. Ἔτσι, μετὰ τὸ Πασχανοάριο, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ', ρν'). Ψαλμὸς ρμθ' (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαια, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἐψάτω τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθησαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτόν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

*

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

*

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρά* ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναίου τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια «Ὁ φῶς ὑπάρχων», «Πέτρος καὶ Παῦλος», καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια 3 «Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος» κ.λπ. εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερυλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σατηρία»).

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ἔτι, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος,

ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὑμνον ἑωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμα σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐπὶ τὸ μνήμα σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσάλευσεν τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Εἰς τὸ μνήμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα· Οἶμοι! Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπησάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· Τί κλαίεις, ὦ γύναι; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατείδέ σε, εὐθέως ἐβόα· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν· ληστής δὲ ἀνέφωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων· Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεῖς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνεται μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γὰρ ἔστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἐωθινὸν Θ'. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κλεισμένην εἰσόδω τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· ἀλλ' ἔπλησας **χαρᾶς** τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, εὐσπλαγγχε Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἐὰν εἶναι Κυριακῆ, ἡ Δοξολογία ψάλλεται στὸν ἦχο τῆς ἐβδομάδας καὶ ὄχι στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ· ἐὰν εἶναι ἑορτὴ Ἁγίου στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ ἢ στὸν ἦχο τοῦ ἀπολυτικίου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*

Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἀπὸ ἤχο α΄ ἕως καὶ δ΄ τὶς Κυριακὲς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α΄ ἕως καὶ πλ. δ΄ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

*

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β΄.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· * ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῆ οἰκουμένη, * μόνε πολυέλεε.

*

Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἀπὸ ἤχο α΄ ἕως καὶ δ΄ τὶς Κυριακὲς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α΄ ἕως καὶ πλ. δ΄ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

*

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 128

*

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν: **Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

*

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

*

ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

*

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς: **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄

ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδὲ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὐδὲ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπιβλέπων ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τούτον καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνεχομένων ἡμῖν πλοῦσια τὰ ἐλεῆ σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

*

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. ..Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'

ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῆ θεϊκῆ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'

ὁ ἱερεὺς: Ὁ τὰς κοινὰς ταῦτας καὶ συμφωνοῦντες ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ διὰ καὶ τριῶν συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελία, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρώσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ πλ. α΄. Ψαλμὸς ρζ' (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. ᾠδὴ γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β΄. Προσθήσομεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζομεν αὐτῷ. (ᾠδ' 2)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ὅτε κατήλας πρὸς τὸν θάνατον, ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (ᾠδ' 3)

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ Γ' Ἀντίφωνο καὶ τὸ Ἀπολυτικίον, γίνεται ἡ εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς: Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσοδὸν ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β΄.

*

Ἡ μικρὴ εἴσοδος εἶναι μιὰ μικρὴ λιτανεὶα καὶ συμβολίζει τὴν ἐναρξὴ τῆς δημόσιας ζωῆς καὶ δράσης τοῦ Χριστοῦ. Ὄταν, δηλαδή, αφοῦ βαπτίστηκε στὸν Ἰορδάνη ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο, ἄρχισε νὰ εμφανίζεται μπροστὰ στα πλήθη τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς διδάσκει τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ «γ' ἀντίφωνο», ποὺ εἶναι τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας, ὁ ἱερεὺς πλῆσιάζει στὴν ἁγία Τράπεζα, παίρνει τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ βγάζει ἔξω, στὸν λαόν. Δὲν βγαίνει ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πύλη τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, τὴν «Ὠραία Πύλη», ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Βόρεια.

Κραταεὶ μάλιστα τὸ Εὐαγγέλιον μπροστὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπό του. Δείχνει ὅτι δὲν περνάει ἀνάμεσά μας αὐτός, ἀλλὰ ὁ Κύριος ποὺ σε λίγο θὰ μας διδάξει. Μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἱερέα πηγαίνουν παιδιὰ με λαμπάδες καὶ εξαπτέρυγα. Ἡ λαμπάδα στὴν Μικρὴ Εἴσοδο συμβολίζει τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Αὐτὸς προχώρησε μπροστὰ ἀπὸ τὸν Χριστό, γιὰ νὰ ετοιμάσει τὸ δρόμο Του. Κήρυττε στους ἀνθρώπους ὅτι «να, ἔφτασε ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Μόλις φτάσει στο κέντρο του ναού ο ιερέας αναφωνεί: «Σοφία. Ορθοί». Διακηρύσσει έτσι ότι η Σοφία του Θεού φανερώθηκε στον κόσμο με το κήρυγμα του Ευαγγελίου. Με το «Ορθοί» καλεί όλους να σταθούν ευλαβικά όρθιοι.

*

Διάκονος: Σοφία. Ορθοί.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ **ἀναστάς** ἐκ νεκρῶν, **ψάλλοντάς** σοι, Ἀλληλουῖα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιτίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ευαγγελισμού Ἦχος δ΄

Σήμερον της σωτηρίας ἡμῶν το Κεφάλαιον, και του απ' αἰῶνος Μυστηρίου η φανέρωσις· ὁ Υἱὸς του Θεοῦ, Υἱὸς της Παρθένου γίνεται, και Γαβριήλ την χάριν ευαγγελίζεται. Διό και ἡμεῖς συν αὐτῷ τη Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σου.

Ἀπολυτίκιον Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἦχος α΄

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς, μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας, τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Α΄.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς Οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς

Ρώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν, καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπόνυμον, Ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θεοῦ Παύλου συνέκδημον, τῶν ἐβδομήκοντα πρῶτον, τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν, πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α΄.

Τους ἐν **Κύπρῳ** Ἁγίους, Αποστόλους και Μάρτυρας, και συν Ιεράρχας Οσίους κατά χρέος οἱ Κύπριοι, χορεῖαν συγκροτήσαντες καινήν, τιμήσωμεν ὠδαῖς πνευματικαῖς, ὡς της Νήσου καλλώπισμα ευκλεή, και αρωγούς κραυγάζοντες. Δόξα τῷ ενισχύσαντι υμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγούντι δι' υμῶν, ἡμῖν θεῖα δωρήματα.

*

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ' ἕως κε' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψοθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος, * τὸ ἱερὸν θησαύρισμα * τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα * τὴν ἐν Πνεύματι θεῷ· * ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

*

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

*

Ἀπολυτίκιον Ἁγίας Τριάδος πλ.δ

Ευλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς αλιεῖς αναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, και δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γεώργιου Νέου ἐξ Ἰωαννίνων Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυρ Χριστοῦ **Γεώργιον**, **Ἰωαννίνων** τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι ἐνήθλησε στερρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῆς δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Βίον ἐνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκευὸς τίμιον του Παρακλήτου, Ἀνεδείχθης θεοφόρε **Ἀρσένιε**, και

των θαυμάτων την χάριν δεξάμενος, πάσι παρέχεις ταχεία βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστόν τον Θεόν κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν το μέγα ἔλεος.

Απολυτικίον Ἁγίου Ἀρσένιου Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων γεγονός, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστω, τᾶς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς ἰκεσίαις σου πρὸς Κύριον.

*

Τοῦ Φιλοθεῖτου Εφραΐμ Αριζόνας Τόν συνάναρχον λόγον.

Ἀγωγή ἰσαγγέλω*, ευχή καὶ δάκρυσιν*. Εὐαρεστήσας Κυρίω*, Φιλοθεῖτα Εφραΐμ*, πρὸς ζωὴν ἐκ τοῦ θανάτου μεταβέβηκας*. Ἐν Αριζόνι, ἀσκητά*, ὁ ἐν τῇ Ἀμερικῇ*, εἰκάδος Μονῶν δομήτωρ*. Καὶ χάριν εὔρες πρεσβεύειν*, ὑπὲρ των πίστει ευφημούντων σε.

Ἁγίου Λουκά του Ἰατροῦ Ἦχος πλ. α'. Τον συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρόν καὶ ποιμένα, Λουκά τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποιίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τον βαστάσαντα Χριστοῦ τα θεία στίγματα, τας ἐξορίας, τα δεινά, ἐγκλεισμούς ἐν φυλακαῖς, τας θλίψεις καὶ τα ονειδή, τον ἐπ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἁγιον.

Τοῦ ὁσίου Παΐσιου Τόν συνάναρχον λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ δεξάμενος, ὑπερβαλλούση ἀσκήσει ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς θαυματουργῶν, Παῖσιε θεοφόρε· καὶ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντός τοῦ κόσμου, Ὅσιε.

Τοῦ ὁσίου Πορφύριου Τόν συνάναρχον λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Ἰχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας, Ἀγιωνύμου τοῦ Ὁρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῆ, Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς, τῶν Καυσοκαλυβίων, ἄβυσσος θείων δωρεῶν, λυτὴρ δεινῶν ἀσθενειῶν, ἐδείχθης ὧ θεοφόρε. Πορφύριε οἰκουμένης, πάσης, ποιμὴν ἡμῶν καὶ στήριγμα.

Απολυτικίον ψαλλόμενον πρωτίστως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

Ἰακώβου Τσαλίκη του με συγχωρεῖτε Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης μιμητὴς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμένε, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Απολυτικίον Σιμωνόπετρας Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου, Σίμωνος Πέτρας βλαστός, ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων Ἱερώνυμε, σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ, ἐν τῷ ἄστει Ἀθηνῶν,

φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη· καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

*

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ' ἕως κε' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. Ἄττη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

*

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν χερουβείμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σοὶ χαρίσματα κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα· ὁ καταζώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς καὶ ἀναζῶντες δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου κτισαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισαγίον Ὑμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεῖν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁ τρισαγίος ὕμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

*

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἤτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἶτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Απόστολον Κυριακῆς κ' ἐβδ (Γαλ. α' 11-19)

Προκειμενον. Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς μστ').

ὁ Ἀναγνώστης

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Διάκονος Σοφία.

Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίστηται Κύριος ἀμαρτιαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. ...»

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Γαλ. α' 11-19)

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐ-
αγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄν-
θρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέ-
λαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκα-
λύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν
ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ,
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκο-
πτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλι-
κιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλω-
τῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσε-
ων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας
με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ
τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ
καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα
πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλ-
θον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς
Δαμασκόν. Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον
εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέ-
μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἔτερον
δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἱερὸς Εἰρήνη σοι.

ὁ Ἀναγνώστης **Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.**

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγελλον ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
τῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίας. (μγ' 2)

Στίχ. β'. Ἡ χεὶρ σου ἐγένη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύρασε αὐτοὺς, ἐκάκωσε λαοὺς καὶ ἐξέβαλε αὐτούς. (μγ' 3)

Στίχ. γ'. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς κατήσχυας. (μγ' 8)

Στίχ. δ'. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπιανεθήσασθε ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ στόματι σου ἐξομολογήσασθε εἰς τὸν αἶωνα. (μγ' 9)

*

Ὁ διάκονος: **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ὁ ἱερὸς: Ἐλλαμῶν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόφρονε Λέσπота, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκίρατον
φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διανοίζον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυμμάτων
κατανόησιν. Ἐνθεὸς ἡμῖν καὶ τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας
κατακατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς καὶ φρονούντες
καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η' Λουκᾶ

*

Ὁ ἱερὸς: **Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγε-
λίου. Εἰρήνη πᾶσι.**

Ὁ λαός: **Καὶ τῷ πνεύματι σου.**

Ὁ διάκονος: **Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.**

Ὁ λαός: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ ἱερὸς: **Πρόσχωμεν.**

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** (η' 5-13).

Ὁ Διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν περικοπὴν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** (ι' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰη-
σοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί
ποίησας ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτόν· **Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀ-
ναγινώσκεις;** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις
Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύ-
ος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· **Ὁρθῶς
ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεὶ καὶ ζήση.** Ὁ δὲ θέλων
δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς
ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
**Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς
Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύ-
σαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον
ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρί-
αν δὲ ἱερὸς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ,
καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ
Λευῆτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ
ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων
ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνί-
σθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα
αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας
δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν
αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε
τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐ-
τοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐ-
πανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων
τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ
ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ
ποίησας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· **Πορεύου καὶ σὺ ποιεὶ ὁμοίως.****

Ὁ λαός: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

*

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσεγγεῖν σοὶ δῶρὰ τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοὶ εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκειμένα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν ·

Διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς· *Εἰρήνη πᾶσι.*

Ὁ χορός· *Καὶ τῷ πνεύματί σου.*

Ὁ διάκονος· *Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.*

Ὁ χορός· *Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.*

ἢ σε συλλειτουργοῦ ἱερέων:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἢ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρίς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσιν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἢ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου (τρίς).

Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: Ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινομένων: Καὶ ἔστι καὶ ἔσται. Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξὺ ὄλων τῶν ἐκκλησιαζομένων διδομένου τοιοῦτου ἐν τῇ παλαιохριστιανικῇ ἐποχῇ.

Ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν ὁ ἀσπασμὸς. Ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων:

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ἐκεῖνοι: Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

Ὁ διάκονος· *Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.*

Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω. Μετὰ τὴν κίνηση τοῦ Ἀέρα συμβολίζεται ὁ σεισμὸς ποὺ ἐγίνετο κατὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ

Ὁ προσεπὶ ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

*

Ἡ ἁγία ἀναφορά

Ὁ διάκονος· *Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.*

Ὁ α' χορός· *Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.*

Ὁ ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ β' χορός· *Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.*

Ὁ ἱερεὺς· *Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.*

Ὁ α' χορός· *Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.*

Ὁ ἱερεὺς· *Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

Ὁ β' χορός· *Ἄξιον καὶ δίκαιον.*

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, Ἄξιον καὶ δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλογεῖν, σέ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνεκφραστός, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν

μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐνεργειῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἐξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ α΄ χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπέης ἡ δόξα σου· ὅς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλόγησας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ β΄ χορὸς· Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὔχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,

Ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· καταπέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦτω τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ὅστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσασμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου· τοῦ ἁγίου... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου... καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξου, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεῖα καὶ σεμνῇ πολιτεῖα διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακρο-

μερεύοντα και ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός: Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν:

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνομνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ διάκονος: Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν. Καταζῆσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν

τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱεράς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης μετὰ καθαρῶν συνειδότος, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν:

Καὶ καταζῆσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν:

Ὁ προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ:

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

*

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλιότας σοὶ τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν:

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

*

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταζίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

καὶ προσκυνεῖ τρὶς λέγων καθ' ἑαυτόν· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Ὁ χορός· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·

Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἥχον, εἰς ὃν ἐψάλλη καὶ τὸ Χερουβικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τό· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλοῦα. Εἰ δὲ τόχοι Δεσποτικῆ ἢ Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλοῦα.

*

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις.

Εὐχές γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρός συναίδιος Υἱός καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οικείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου· ἥμαρτον γάρ, Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· **παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταγμασιν. Ἀλλά σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σύ γάρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γάρ βούλει Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλά θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ ἐγώ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐ-**

μαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῃ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγγνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καμέ, φιλόανθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν τελώνην καὶ ὡς τὸν ἄσωτον· καὶ ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ σώματί σου καὶ αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καὶ μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως καὶ ἐγώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ΄. ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σὺ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαίωσας, καὶ χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλοανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην, καὶ τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ ἐκεῖνας καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐ-

πουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω Κύριε, καί ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τόν κόσμον ἁμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τό ἄχραντον Σῶμά σου, καί τοῦτο αὐτό ἐστι τό τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καί συγχώρησόν μοι τά παραπτώματά μου, τά ἐκούσια καί τά ἀκούσια, τά ἐν λόγῳ τά ἐν ἔργῳ, τά ἐν γνώσει καί ἀγνοία· καί ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρχόμενος δέ μεταλαβεῖν, λέγει τούς ἐξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν·
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·
Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τούς ἀναξίους φλέγων.
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Καί τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελῶς πόθῳ με Χριστέ, καί ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρί ἀύλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιός; Ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τόν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστι τοῦ γάμου, καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τόν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καί σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Καί τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τόν ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καί ἁγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, καί εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας. Ἐμοὶ δέ τό προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καί πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορῶ:
λέγει ὁ Διάκονος *Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.*
Ἐρεῦς *Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.*

Διάκονος *Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.*

Ἐρεῦς *Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Διάκονος *Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.*

Ἐρεῦς *Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Διάκονος *Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Ἐρεῦς Ἰδοῦ, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἐρεῦς *Διάκονε, πρόσελθε.*

Διάκονος Ἰδοῦ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταδίδοταί σοι... τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...

Ἐρεῦς Ἐτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἐρεῦς *Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.*

Διάκονος Ἐτι προσερχομένῳ μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἐρεῦς Ἐτι μεταδίδοταί σοι ..... τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν σου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦτο ἤφατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν περικαθαριεῖ.

*

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου ἄρτου καὶ ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τῆς μιάς λαβίδος.

Ὅταν κοινωνεῖ τοὺς πιστοὺς, συνήθως λέει: "Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ (...) Θεοῦ Σώμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον".

Ὁ χορὸς· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱέ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μετὰ δὲ τὴν θεῖαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν Ὁ χορὸς, τὸ ἐξῆς. Ἦχος β΄. Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Διάκονος *Ἵψωσον, Δέσποτα.*

Ἐρεῦς Ἵψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Διάκονος *Εὐλόγησον, Δέσποτα.*

Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορὸς: Ἀμην, Ἀμην, Ἀμήν.

καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου*. Στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος:

Ὅρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀζίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνητο, ἐνεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὅρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριζον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρουρήσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος εἰλητοῦ ἐπιθέτει αὐτὸ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορὸς: Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον
Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Ἅγιε Εὐλόγησον

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὁραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον

τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τὸ ὄνομα Κυρίου Εἶη εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστείλαι τὰ ἅγια

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορὸς: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημίων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

ΧΟΡΟΣ: Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμόμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κόμῃ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων. Ἀμήν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κλητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, λέγει:

Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

**Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,
Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.**

Καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

**Δι' ἐσχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαὸς· Ἀμήν.

*****

*****

® 10.11.2024 ®

*****

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

*****

Ψαλμός λγ' (33ος) - Ευλογῆσω Τον Κύριον

*****

Ευλογῆσω τον Κύριον εν παντί καιρώ, δια παντός η αίνεσις αυτού εν τῷ στόματι μου.

Εν τῷ Κυρίῳ επαινεθήσεται η ψυχή μου· ακουσάτωσαν πραεῖς και ευφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τον Κύριον συν εμοί και υψώσωμεν το ὄνομα αυτού επί το αυτό.

Εξεζήτησα τον Κύριον και επήκουσε μου και εκ πασών των θλίψεων μου ερρύσατο με.

Προσέλθετε προς αυτόν και φωτίσθητε και τα πρόσωπα υμών ου μη καταισχυνηθή.

Οὗτος ο πτωχός εκέκραξε και ο Κύριος εισήκουσεν αυτού και εκ πασών των θλίψεων αυτού ἔσωσεν αυτόν.

Παραμβάλει ἄγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ρύσεται αυτούς.

Γεύσασθε και ἴδετε ότι Χριστός ο Κύριος· μακάριος ανήρ, ος ελπίζει επ' αυτόν.

Τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ

Φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οι ἅγιοι αυτού, ότι ουκ ἔστιν υστέρημα τοῖς φοβουμένοις αυτόν.

Πλούσιοι επώχευσαν και επείνασαν· οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ακούσατε μου, φόβον Κυρίου διάζω υμάς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ο θέλων ζωὴν, αγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν αγαθάς;

Πάυσον την γλῶσσαν σου από κακοῦ και χεῖλη σου του μη λαλήσαι δόλον.

Ἐκλινον από κακοῦ και ποιήσον αγαθόν· ζήτησον ειρήνην και δίωξον αυτήν.

Ὀφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους και ὅτα αυτού εἰς δέησιν αυτών.

Πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιούντας κακά, του εξολοθρεύσει εκ γης το μνημόσυνον αυτών.

Εκέκραξαν οι δίκαιοι και ο Κύριος εισήκουσεν αυτών και εκ πασών των θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς.

Εγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις την καρδίαν και τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλάί αι θλίψεις των δικαίων και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τα ὀστά αυτών, ἐν εἰς αυτών ου συντριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός και οι μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

*****

® 10.11.2024 ®

*****

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

****

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·
Τὰ τροπάρια. Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς * εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς *
καὶ θύραν παραδείσου· * εὔρω κἀγὼ * τὴν ὁ-
δὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλὸς * πρό-
βατον ἐγὼ εἰμι· * ἀνακάλεσαί με, * Σωτήρ,
καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμῶν * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ σφραγισθέντες ὡσπερ ἄρνες * καὶ
πρὸς ζωὴν * τὴν ἀγίαν, ἅγιοι, * καὶ αἰδίων μετατεθέντες, * τοῦτον ἔκτενῶς, *
μάρτυρες, αἰτήσασθε * ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίσαντες * τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· * οἱ τὸν
Σταυρὸν * ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀ-
πολαύετε * ἡ ἡτοιμάσα ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι με * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ
εἰκόνι σου θεία τιμήσας, * παραβάσει * ἐν-
τολῆς δὲ πάλιν με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ
ἧς ἐλήφθην, * εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγα-
γε * τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι * τῆς ἀρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ
στίγματα φέρω πταισμάτων· * οἰκτείρησον *
τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον
σὴ εὐσπλαγχνία * καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
παράσχου μοι, * παραδείσου πάλιν ποιῶν
πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου *
καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου
χοροὶ * τῶν ἁγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐ-
κλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· * τοὺς κεκοιμη-
μένους δούλους σου ἀνάπαυσον, * παρορῶν
αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές * τῆς μιᾶς Θεότητος * εὐσε-
βῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· * Ἅγιος εἶ, * ὁ Πα-
τήρ ὁ ἄναρχος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ
θεῖον Πνεῦμα· * φώτισον ἡμᾶς * πίστει σοι
λατρεύοντας * καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρ-
πασον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς
πάντων σωτηρίαν, * δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώ-
πων * εὔρατο τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὔ-
ροιμεν παράδεισον, * Θεοτόκε ἀγνή εὐλογη-
μένη.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

**Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ'), καὶ ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.**

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

****

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων *
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνά-
παυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρί-
αν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάν-
τες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος
ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην *
καὶ τὰς ὁδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων· *
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶ-
τερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ
Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κά-
τωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκ-
φωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') [Εἰς τὸ κλητόν]

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰ-
ωνίου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν κεκοιμη-
μένων δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῦει τὰ
ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα), καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐ-
κούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

* * * * *

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διὰ βολον καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὀνόματα), ἐν τόπῳ γλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια·

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὀνόματα), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

Εἶτα Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

* * * * *

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω, Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν τὴν ἐπὶ τὸν Σταυρὸν καὶ Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου.

Τῆς ὀργῆς Σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον Σου μόνε φιλόανθρωπε

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ανατίθημι, μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * * * *

εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!

Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα

Ποίημα του εν Αγίοις Πατρός ημών ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
του Θαυματουργού, Επισκόπου Πενταπόλεως-
Αιγύπτου, του εν Αιγίει.

*

Ο ύμνος «Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα» είναι ένας μη λειτουργικός ύμνος, που συνέθεσε ο Άγιος Νεκτάριος Αιγίνης τον 19ο αιώνα μ.Χ., κατά τη διάρκεια της θητείας του ως διευθυντής της Θεολογική Σχολής στην Ριζάρειο της Αθήνας.

Η παράδοση θέλει την Παρθένο να εμφανίζεται ενόπιον του Αγίου Νεκταρίου στο μοναστήρι της Αίγινας, και να του ζητάει να καταγράψει σε χαρτί έναν ιδιαίτερο ύμνο, όπου οι αγγελικές χορωδίες ήταν έτοιμες να το ψάλλουν. Αυτός ο Ύμνος ήταν ο «Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα».

(Ἀπὸ Ὠδῆ β') Ἔχος πλ.α'

Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα, Ἄχραντε Θεοτόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Παρθένη Μήτηρ Ἄνασσα, Πανένδροσέ τε πόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἵψηλοτέρα οὐρανῶν, ἀκτίων λαμπρότερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαρά Παρθενικῶν Χορῶν, Ἀγγέλων ὑπερτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἐκλαμπρότερα οὐρανῶν, φωτὸς καθαρώτερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, πασῶν ἁγιώτερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

(Ἀπὸ Ὠδῆ ε')

Μαρία Ἄειπάρθενε, Κόσμου παντὸς Κυρία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἄχραντε Νύμφη πάναγνε, Δέσποινα
Παναγία, *Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.*

Μαρία Νύμφη Ἄνασσα, χαρᾶς ἡμῶν αἰτία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Κόρη σεμνή Βασίλισσα, Μήτηρ ὑπεραγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Τιμιωτέρα Χερουβεῖμ, ὑπερενδοξότερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Τῶν ἀσωμάτων Σεραφεῖμ, τῶν Θρόνων
ὑπερτέρα, *Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.*

(Ἀπὸ Ὠδῆ δ')

Χαῖρε τὸ ἄσμα Χερουβεῖμ, χαῖρε ὕμνος Ἀγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε ὠδὴ τῶν Σεραφεῖμ, χαρὰ τῶν Ἀρχαγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἱερά, ἄνθος τῆς ἀφθασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ζωῆς τε αἰωνίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, Πηγὴ ἀθανασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

(Ἀπὸ Ὠδῆ ε')

Σὲ ἱκετεύω Δέσποινα, Σὲ νῦν ἐπικαλοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Σὲ δυσωπῶ Παντάνασσα, Σὴν χάριν ἐξαιτοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

(Ἀπὸ Ὠδῆ β')

Κορὴ σεμνὴ καὶ ἄσπιλε, Δέσποινα Παναγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἐπάκουσόν μου ἄχραντε, κόσμου παντὸς
Κυρία, *Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.*

(Ἀπὸ Ὠδῆ ε')

Ἀντιλαβοῦ μου ρύσαι με, ἀπὸ τοῦ πολεμίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Καὶ κληρονόμον δεῖξον με, ζωῆς τῆς αἰωνίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

<https://www.youtube.com/watch?v=qBDAoRd9J5o>

<https://www.youtube.com/watch?v=IgV-LwzZ700>

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!